

Koti Katulapselle

tiedotuslehti | lokakuu 2019

Ilon ja riemun päivä

Hema Latha taivuttaa päänsä kullankeltaisen riisin ropistessa päälle. Hänen paras ystävänsä, Kumari, sekä lastenkodin muut nuoret naiset sekä pienemmät tytöt ovat asettuneet rinkiin hänen ympärilleen siunatakseen häntä.

On häpäpäivän aatto, ilon ja riemun päivä. Tähän hetkeen sekoittuu samalla haikea tietoisuus siitä, että yksi ovi takana sulkeutuu ja eteen avautuu täysin uusi jakso elämässä. Jokainen ottaa vuorollaan riisiä kouraansa toivottaakseen Hema Lathan tuleviin päiviin onnea ja johdatusta. Hän on menossa naimisiin ja näissä läksiäisissä haluaa koko lastenkodin väki ja kaikki läheiset olla mukana. Sulhanen on mukava kristitty nuori mies, joka omistaa oman taksin ja nuori pari katsoo tulevaisuutensa luottavaisesti. Molemmat haluavat ahkerina ja vakaina kristittyinä rakentaa tulevaisuutensa Jumalan Sanan lujalle pohjalle. Häjäjuhlaa on valmisteltu viime viikot huolella ja seuraavaa päivää odotetaan jännityksensekaisin tuntein.

Pieni ja yksinäinen tyttö

Intiassa toimiva New Hope lastenkoti on tarjonnut lukuisille lapsille uuden mahdollisuuden parempaan tulevaisuuteen, ja näin on ollut asian laita Hema

Lathankin kohdalla. Onnellista morsianta katsellessa sydän täyttyy kiitoksella. Suomalaiskummien tuella tämä nuori nainen sai käydä koulunsa loppuun ja valmistua laboratorioteknikoksi. Lastenkodin pienimpiä Hema Lathan lähtö riipaisee erityisesti, sillä hän on ollut heille se isosisko, jonka kanssa on voinut jakaa arjen ilot ja surut, ja jolle on aina ollut turvallista jutella ja kertoa asioistaan. Hän on myös roolimalli nuoremmille ja kannustava esimerkki siitä, kuinka ahkeralla opiskelulla ja työn teolla voi päästä elämässä eteenpäin.

Hema Lathan varhaisvuosien tarina on valitettavan tavallinen. Hän oli vain 5-vuotias, kun hänen isänsä hylkäsi perheensä jättäen vaimonsa yksin selviytymään kahden pienen tyttärensä kanssa. Sitä ennen perheen elämää olivat varjostaneet Hema Lathan isän alkoholismi ja päivittäiseksi muuttunut perheväkivalta, jota äiti ja lapset yrittivät turhaan paeta. Päivittäisen elannon turvaaminen kävi kouluja käymättömälle äidille kuitenkin kohta ylivoimaiseksi terveyden horjuessa.

Jumalan armosta Hema Latha pääsi New Hope kodille täytettyään 7 vuotta. Lastenkodille tullessaan Hema Latha oli arka ja sisäänpäin vetäytyvä tyttö.

Perheväkivalta oli jättänyt omat jälkensä pienen lapsen sielunmaailmaan. Lastenkodin vetäjät ymmärsivät, että tätä paranemisprosessia ei voinut kiirehtiä. Sille oli annettava aikaa. Lastenkodin turvallinen ja rakkaudellinen ilmapiiri tekivät kuitenkin tehtävänsä. Eniten tilannetta hämmästeli Hema Latha itse: lastenkodilla häntä puhuteltiin ystävällisesti ja häntä myös kuunneltiin. Töykeiden sanojen ja nimittelyn asemesta häntä kutsuttiin omalla nimellään. Kysyttiin myös mitä hänellä oli sanottavana. Hiljalleen Hema Latha alkoi sitten tulla ulos kuorestaan ja ystäväystyä toisten lasten kanssa. Ruokaakin oli riittävästi, ja se oli ravitsevaa. Hän vahvistui ja jaksoi osallistua kohta toisten pallopeleihin ja pihaleikkeihin. Hän pääsi myös kouluun, sai oman ikioman koulu-univormun ja repun, mistä kaikesta hän oli hyvin innoissaan.

Koulutyötä ja tulevaisuuden haaveita

Koulunkynnin edetessä kävi ilmi, että Hema Latha ei ollut luonteeltaan varsinainen lukutoukka. Hän viihtyi paremmin käytännön työssä kuin kirjojen parissa. Hänellä oli kuitenkin unelma. Hän halusi hankkia itselleen ammatin ja teki lujasti töitä saadakseen hyvän päästötodistuksen peruskoulusta. Hän nautti New Hope kodin laulu- ja tanssiharjoituksista, ja toimi myöhemmin ohjaajana pienemmille lapsille, kun lastenkodilla suunniteltiin ja harjoiteltiin joulujuhlien ohjelmanumeroita. Ehkä juuri omien lapsuudenvaiheidensa vuoksi hän tunsi empatiaa lastenkodin pienimpiä tulokkaita kohtaan. Hän osoitti näille huomiota ja tuki heikoimmin koulussa menestyviä koulutehtävien teossa.

Hema Latha seurasi usein New Hope kodin tiimin mukaan myös kylävierailuille ja kertoi mielellään

omasta uskostaan. Hän pyrki 2-vuotiseen valmistavaan kouluun voidakseen sittemmin hakea 3-vuotiseen laboratorioteknikon koulutukseen. Kaikki tämä vaati kuitenkin häneltä ankaraa ponnistelua hyvien arvosanojen eteen.

Lastenkodin vetäjät iloitsivat nähdessään miten sinnikkäästi ja vaivojaan säästämättä hän ahkeroi päästääkseen opiskelemaan haaveilemaansa alaa. Kaikki kunnia Herralle hänen avustaan Hema Lathan elämässä. Niin Hema Latha pääsi collegeen ja alkoi uusi vaihe, jossa hän asui oppilaitoksensa yhteydessä. Monet kerrat lastenkodin vetäjät kävivät hänen luonaan vierailulla collegen kampuksella kannustamassa häntä tuoden mukanaan aina myös jotakin hyvää syötävää. College oli hyvätasoinen. Koulutus oli sen mukaisesti hyvin vaativaa ja tentit haasteellisia. Koulutusohjelmaan sisältyi runsaasti käytännön harjoittelua lääkäriksi opiskelevien rinnalla.

Lopulta koitti se päivä, jolloin Hema Latha valmistui laboratorioteknikoksi - ja vieläpä hyvin arvosanoin. Lastenkodin väki auttoi työnhaussa, ja pian hän pääsi haastatteluun ja löysi töitä hyvästä, isosta sairaalasta. Oma itsenäinen elämä, koulutus ja toimeentulo ovat kaikki asioita, jotka eivät tänä päivänä ole itsestään selviä ja joista Hema Latha osaa olla kiitollinen. Nyt edessä on jälleen uusi jakso ja varmasti kaikki haluamme yhdessä toivottaa tälle nuorelle parille onnea ja siunausta heidän avioliittoonsa. Hema Latha ja koko lastenkodin väki haluaa kiittää kummeja ja kaikkia tukijoita heidän avustaan kuluneiden vuosien varrella ja pyytää muistamaan heitä myös tulevaisuudessa rukouksin.

Teksti: Irmeli Kojonen, Kuva: NHH

Por una Sonrisan Pepe-kerhoksi nimetyssä esikoulussa hymy on herkässä. Toimintaa on jouduttu supistamaan, mutta lapsilla on edelleen kaikki tarpeellisin.

Tiukan budjetin aikaa Por una Sonrisassa

Kuluva vuosi on ollut Por una Sonrisalle taloudellisesti vaikea. Pepe-kerho on joutunut luopumaan kerhotiloistaan keskiluokkaisessa Santa Isabelin kaupunginosassa, ja se toimii nyt lastenruokalan tiloissa El Amparon slummissa. Noin sadan neliön huoneistossa käy arkipäivisin kahdessa vuorossa yhteensä nelisenkymmentä esikoululaista ja läksykerholaista. Välillä on ahdasta, mutta lapset viihtyvät. Suurista ikkunoista tulvii sisään valoa, ja kaikki paikat kiiltävät puhtauttaan. Tilat ovat suoranaista luksusta, kun niitä vertaa siihen ankeuteen ja köyhyyteen, jonka keskellä lapset joutuvat asumaan. Ruokalassa lapset saavat iästä riippuen joko esikouluopetusta tai ohjausta läksyjen teossa, ja tulokset ovat olleet koulumenestyksen kannalta erittäin rohkaisevia. Ruokailuun osallistuvia lapsia on tällä hetkellä 37 eli hieman vähemmän kuin viime vuonna.

Toisin kuin Santa Isabelissa El Amparossa ei ole puistoja tai urheilukenttiä, joissa lapset voisivat käydä ulkoilemassa, vaan kaikki toiminta tapahtuu sisätiloissa. Muutamana päivänä kuukaudessa pepekerholaiset tosin viettävät aamupäivän El Amparon alueella sijaitsevassa kirjastossa, jossa on lastenosasto ja paljon tilaa ja virikkeitä. Järjestelyistä

on sovittu paikallisten viranomaisten kanssa. Mahdollisuuksien mukaan lapset tekevät myös retkiä eri puolille Bogotaa.

Casa Blanca kutsuu suomalaisia

Lukukauden ehdoton kohokohta on se, kun Pepekerhon ja läksykerhon lapset pääsevät Casa Blancan maatilalle uimaan ja nauttimaan luonnon kauneudesta, runsaan ruokapöydän antimista ja iloisesta yhdessäolosta. Mukana on aina myös lasten vanhempia ja sisaruksia. Useampipäiväisen lastenleirin järjestämiseen ei valitettavasti ole tänä vuonna ollut varaa.

Casa Blancassa käy lasten lisäksi myös turisteja, jotka ovat etupäässä Bogotassa asuvia kolumbialaisia. Turismin tuotosta osa käytetään Por una Sonrisan työhön, osa maatilan ylläpitoon. Turisteja on ollut tänä vuonna edellisvuosia enemmän, mutta suurin osa maatilan potentiaalista on edelleen käyttämättä. Casa Blancaan toivottaisiin ennen kaikkea suomalaisia turistiryhmiä ja muita pitempiaikaisesta oleskelusta kiinnostuneita. Kolumbialaiset perheet ja ryhmät vuokraavat maatilan yleensä vain viikonlopuksi. Pieni suomalaisryhmä on taas lähdössä Casa Blancaan helmikuun alussa (4.-

21.2.2020). Päärakennukset makuuhuoneet on jo varattu, mutta retkeilymajatyypisessä sivurakennuksessa olisi vielä tilaa. On mahdollista myös koota oma ryhmä ja vuokrata maatila haluamakseen ajaksi. Yhdistyksen kotisivuilta löytyy lisätietoa matkasta ja Casa Blancasta.

Työntekijät säästötalkoissa

Por una Sonrisan työntekijöistä osa on vapaaehtoisia, osa saa pientä palkkiota, joka on alle normaalissa työsuhteessa olevien minimipalkan. Palkkiota saavat työntekijät ovat eräänlaisia palveluntarjoajia. Kyse on Kolumbian lain sallimasta järjestelystä, jota kutsutaan nimellä prestación de servicios.

Por una Sonrisan maksamat palkkiot ovat olleet alun perinkin alhaisia, mutta nyt työntekijöiden kanssa on sovittu niiden alentamisesta ainakin väliaikaisesti, ja Liliana on luopunut kokonaan omasta palkkiostaan. Vuoden alkupuolella Lilianalla oli määräaikainen työsuhde toiminnanjohtajan työn ohessa, mutta hän ei käynyt ansiotyössä saadakseen tuloja itselleen, vaan voidakseen ostaa elintarvikkeita lastenruokalaan. Hänen oma toimeentulonsa on siinä mielessä turvattu, että hän asuu samassa taloudessa äitinsä ja muutaman perheellisen sisaruksensa kanssa. Parhailaan hän etsii uutta työpaikkaa. Rukoillaan, että Kolumbian-työlle löytyisi uusia kummeja ja lahjoittajia, jotta

palkanmaksussa voitaisiin palata normaalikäyttöön ja työ lasten parissa voisi jatkua ainakin nykyisessä laajuudessaan. □

Teksti: Leila Ponkala

Projektit

Kolumbian tärkein tarve-keräys jatkuu. Sen tuotto käytetään Por una Sonrisan työhön El Amparon slummissa Bogotassa. Erityisesti tarvittaisiin varoja lastenruokalan menoihin. Tavoitteena on, että kaikille työn piirissä oleville lapsille voitaisiin tarjota koulupäivän jälkeen lämmin ateria.

Jatkamme myös Intian tonttiprojektia eli varojen keräämistä poikien asuntolan tonttiin ja taloon. Vuokrasuhde nykyisessä paikassa päättyy puoleentoista vuoden sisällä. Lastenkodin lähellä oleva tontti olisi myytävänä 60 000 euron hintaan. Rukoillaan hankkeiden puolesta Kolumbiassa ja Intiassa.

Projektilahjoitukset maksetaan Koti Katulapselle ry:n tilille FI51 1078 3000 2437 65 Kolumbian tärkein tarve-keräyksen viite 25564 ja Intian tonttikeräyksen viite 31778. Jumala lahjaasi siunatkoon!

Kummiksi

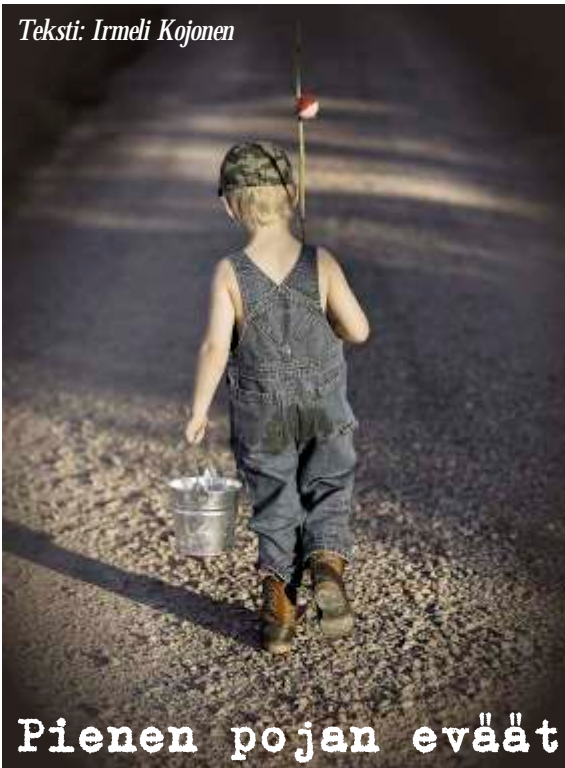
Etsimme uusia kummeja sekä intialaisille että kolumbialaisille lapsille. Intian kummimaksu on 44 euroa ja Kolumbian kummimaksu 35 euroa kuukaudessa.

Kummina autat syrjäytymisvaarassa olevan lapsen opintielle ja lahjoitat hänelle turvatun lapsuuden ilman jatkuvaa puutetta ja pelkoa.

Lisätietoja kummi-toiminnasta löydät nettisivuiltamme osoitteesta:
www.kotikatulapselle.com

Teksti: Irmeli Kojonen

Pienen pojan eväät

Koti Katulapselle ry tukee vähäosaisten lasten parissa tehtävää avustustyötä sekä Kolumbiassa että Intiassa. Joskus haasteet saattavat tuntua suurilta pienelle yhdistyksellemme. Silloin on hyvä muistaa, miten Herra Jeesus toimi nähdessään suuret kansanjoukot.

Kun Jeesus nosti silmänsä ja näki paljon kansaa tulevan tykönsä, hän sanoi Filippukselle: "Mistä ostamme leipää näiden syödä?" Filippuksen vastaus oli tilanteessa varsin järkeenkäypä: "Eivät 200 denaarin leivät riittäisi heille, niin että kukin saisi

edes vähän." Mutta Raamattu kertoo, että Herra sanoi näin Filippukselle koetellakseen tätä, sillä *itse Hän tiesi, mitä Hän aikoi tehdä*. Andreas, Simon Pietarin veli, sanoi hänelle: "Täällä on poikanen, jolla on viisi ohraleipää ja kaksi kalaa, mutta mitä ne ovat näin monelle?" Silloin Jeesus sanoi: "Asettakaa kansa aterioimaan." Ja siinä paikassa oli paljon ruohoa. Niin miehet, luvultaan noin viisituhatta, laskeutuivat maahan.

Tiedämme, miten kertomus päättyy: Herra Jeesus otti leivät, kiitti ja jakeli istuville, samoin kaloistakin, niin paljon kuin he tahtoivat. Mutta kun he olivat ravitut, sanoi Hän opetuslapsillensa: "Kootkaa tähteeksi jääneet palaset, ettei mitään joutuisi hukkaan." Niin he kokosivat ne ja täyttivät kaksitoista vakkaa palasilla, jotka olivat viidestä ohraleivästä jääneet tähteeksi niiltä, jotka olivat aterioineet.

Miten tähän tilanteeseen oli jouduttu? Markuksen evankeliumissa kerrotaan, että Jeesuksen kävi ihmisiä sääliksi, sillä he olivat kuin lampaat ilman paimenta. Hän ryhtyi opettamaan heille moninaisia, kunnes tuli myöhä. Illan koittaessa Herra Jeesus ei kutsunut tilanteessa apuun isoa pikaruokaketjun konserninjohtajaa tai maailman suurimman tietokonevalmistajan pääosakasta - eikä ketään varakkaista hallitusmiehistä. Sen sijaan hän ojensi kätensä pienen pojan lahjoittamien eväiden puoleen ja siunasi ne.

Tämä on Jumalan matematiikkaa yhä tänäkin päivänä. Hän kysyy meiltä, mitä meillä on, ja tekee siitä ihmeen. Ei kannata lannistua, jos haasteet ovat valtavat. Sillä silloin Jumala voi ilmestyä armoissaan – juuri sillä tavalla kuin Hän itse tahtoo.

LEIKKAA TÄSTÄ TILISIIRTO

Saajan tunnusnumero Mottagarens kontonummer	IBAN NDEAFIHH	BIC FI51 1078 3000 2437 65	
Saaja Mottagare	Koti Katulapselle ry Kauppiaankatu 6 C 34, 00160 Helsinki	Rahankeräyslupa RA/2018/270	
TILISIIRTO, GIRERING Maksajan nimi ja osoite Betalarans namn och adress		Intian tonttiprojekti, viite 31778	
		Kolumbian tärkein tarve, viite 25564	
Alekirjoitus Underskrift		Vitenumero Ref. nr	
Tältä nro Från konto nr		Eräpäivä Förfallodag	Euro €

Maksu välitetään saajalle maksajenvälityksen ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tili numeron perusteella.
Betalingen förmedlas till mottagaren enligt vilkoren för betalningsförmedling och endast till det kontonummer som betalaren angivit.

Teksti: Leila Ponkala

Mauricio valmistui lähihoitajaksi

Mauricio Silva, josta olemme kertoneet aiemminkin, oli 6-vuotias kun vuonna 1998 tapasin hänet ensimmäisen kerran Bogotassa. Hänet oli vain muutamia kuukausia aikaisemmin otettu Misericordia en Acciónin lastenkotiin, jossa asui kaikkiaan kahdeksan poikaa. Misericordian suomalainen tukijärjestö oli tuolloin Kansainvälinen Katulasten Apu ry, josta Koti katulapselle ry sittemmin erosi omaksi järjestökseen.

Misericordia en Acciónin toiminta laajeni voimakkaasti 2000-luvulle tultaessa. Vanhan lastenkotirakennuksen viereen nousi Suomen Ulkoministeriön hanketuella lisärakennus, ja Casa Blancan maatilalle perustettiin toinen lastenkoti. Mauricio oli yksi uuteen lastenkotiin siirretyistä pojista. Vierailin maatilalla lähes vuosittain ja pääsin näin seuraamaan läheltä hänen varttumistaan. Muistan hänet mietiskelyyn taipuvaisena ja hieman syrjään vetäytyvänä urheilijapoikana, joka suhtautui vakavasti koulunkäyntiin. Vuonna 2010 asuessaan taas Misericordian Bogotan lastenkodissa hän pääsi ylioppilaaksi hyvin arvosanoin. Mauricioon suurena unelmana oli jo pitkään ollut päästä ulkomaille opiskelemaan, ja monien mutkikkaiden ja yllättävienkin vaiheiden jälkeen hänelle ojennettiin stipendi moskovalaisen yliopiston lääketieteelliseen tiedekuntaan. Vuonna 2011 kutsuin hänet hyvissä ajoin ennen lukuvuoden alkua vierailulle Suomeen. Hän ihastui maahamme ja olisi halunnut saman tien opetella kauniin kieleemme. Nyt hän puhuu suomea sujuvasti, mutta tuossa vaiheessa pidin hänen toivettaan täysin epärealistisena.

Kierreltyään Suomea muutaman viikon Mauricio nousi Moskovan-junaan. Olin monen muun joukossa saattamassa häntä Helsingin rautatieasemalla. En voinut olla ajattelematta menneitä vuosia ja sitä, miten moni asia oli muuttunut. Mauricioista oli varttunut avoin, huumorintajuinen ja äärimmäisen sinnikäs nuorimies. Kolumbian työ oli siirtynyt Kansainvälinen Katulasten Apu ry:ltä Koti Katulapselle ry:lle ja Misericordia en Acciónin tilalle oli tulossa uusi kolumbialainen yhteistyöjärjestö, Fundación Cristinana Por una Sonrisa.

Mauricio selviytyi venäläisestä byrokratiasta, lääkärintarkastuksista sekä pääsykokeista, ja pääsi aloittamaan opinnot. Vastoin odotuksiani hänen Venäjältä lähettämänsä viestit olivat kaikkea muuta kuin innostuneita. Hän menestyi opinnoissaan kohtalaisen hyvin, ja venäjän kielikin alkoi pikku hiljaa sujua, mutta opiskelu-ilmapiirin hän koki äärimmäisen ahdistavana.

Runsaasti alkoholia käyttävien asuntolatovereiden yöllinen mekastus esti nukkumisen, ja osa professoreista kohteli opiskelijoitaan töykeästi ja jopa julmasti. Ahdistusta lisäsi stipendin menettämisen pelko, joka oli yhteinen lähes kaikille ulkomaalaisille opiskelijoille. Mauricio mitta täyttyi, kun hänen poikkeuksellisen lahjakas kolumbialainen ystävänsä joutui keskeyttämään opintonsa. Hän oli ollut valmistumisen kynnyksellä, kun joutui kiinni ansiotyössä käymisestä. Se oli stipendiehtojen vastaista, ja seurauksena oli stipendin menettäminen ja paluulippu Kolumbiaan.

jatkuu seuraavalla sivulla

Posti Green

jatkoa edelliseltä sivulta

Vähän ennen toisen lukuvuoden päättymistä Mauricio pakkasi vähäisen omaisuutensa ja matkusti Suomeen. Hän teki tilapäistöitä ja opiskeli suomea, ja sittemmin hän sai opiskelupaikan Keudasta. Viime keväänä hän valmistui lähihoitajaksi, ja nyt hänellä on vakituinen työpaikka hoitolaitoksessa, jossa hän oli työskennellyt harjoittelijana ja keikkatyöntekijänä. Hän panee suuren osan palkastaan säästöön voidakseen kustantaa jatko-opinnot ensihoitajaksi. Jonakin päivänä hän haluaisi palata Kolumbiaan, mutta hyvä työpaikka, ystävät ja

halu jatkaa opintoja pitävät hänet Suomessa ainakin toistaiseksi, ellei sitten hoitajapulasta kärsivä Suomi epää häneltä jatkoviisumia, niin kuin Migrin virkailija on uhannut. Viisumiongelmia on ollut ennenkin, ja Mauricio katsoo luottavaisena tulevaisuuteen. Hän on Saalem-seurakunnan aktiivijäsen, ja urheilu on edelleen lähellä hänen sydäntään. Viime toukokuussa hän osallistui Helsingissä puolimaratonin ja sinnitteli maaliin ajalla 2:17.

Kummikirjeet Kolumbian kummeille

Kaikista kummitoiminnan piirissä olevista lapsista ei ole saatu tuoretta valokuvaa, ja tästä syystä osa tämän vuoden kummikirjeistä on vielä lähettämättä. El Amparon köyhissä perheissä on yleistä, että lapsi lähetetään väliaikaisesti kotoa jonkun sukulaisen luo, ja joissakin tapauksissa eronneilla vanhemmilla on yhteishuoltajuus. Erään Alison-nimisen pikkutytön kohdalla on kyse turvallisuudesta. Hänen isänsä on joutunut vankilaan, ja äiti on peloissaan eikä halua, että lapsesta otetaan valokuvia. Olemme pahoillamme kummikirjeiden myöhästymisestä.

Osoitteenmuutokset

Muistathan ilmoittaa meille, jos osoitteesi on muuttunut, ja ota myös yhteyttä, jos haluat lehden ja/tai kummikirjeen yksinomaan sähköpostiisi.

Toimitus ja taitto:

Henri Pelkonen, Leila Ponkala, Irmeli Kojonen

Koti Katulapselle ry
Kauppiaankatu 6 C 34, 00160
Helsinki
Puh. 044-3667009
info@kotikatulapselle.com
www.kotikatulapselle.com